

ΚΛΥΤΑΙΜΝΕΣΤΡΑ

ἀνειμένη μέν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·	516
οὐ γὰρ πάρεστ' Ἀἴγισθος, ὅς σ' ἐπέιχ' αἰεὶ μή τοι θυραΐαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους· νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκείνος, οὐδὲν ἐντρέπει ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ	520
ἔξειπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σέ καὶ τὰ σά· ἐγὼ δ' ὕβριν μέν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμιά. πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο, σοὶ πρόσχημ' αἰεὶ	525
ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι· ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη, ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονούσ' ἐτύχχανες· ἐπεὶ πατὴρ σὸς οὗτος, ὃν θρηνεῖς αἰεὶ,	530
τὴν σὴν ὄμαιμον μούνος Ἑλλήνων ἔτλη θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ λύπης, ὅς ἔσπειρ', ὥσπερ ἢ τίκτους' ἐγώ. εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν, τίνων ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς;	535
ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν. ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν τᾶμ', οὐκ ἐμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην; πότερον ἐκείνω παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς	540
καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν; ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἕμερον τέκνων ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον; ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν;	545
οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός; δοκῶ μέν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω: φαίη δ' ἂν ἢ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος· εἰ δέ σοι δοκῶ φρονεῖν κακῶς,	550
γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.	